

Torre de Viladellops

Olèrdola

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Enmig del nucli de Viladellops
Emplaçament Arribar a Viladellops des de la carretera C-15 pel qualsevol dels dos camins que hi arriben

Coordenades:

Latitud: 41.30542
Longitud: 1.73641
UTM Est (X): 394221
UTM Nord (Y): 4573432

Classificació

Número de fitxa 08145-48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XI
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: En el moment de fer la revisió del Mapa de Patrimoni, s'hi estaven fent obres de consolidació. Una part de l'estructura es troba enderrocada.

Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa

Observacions protecció: BIC R-I-51-5566. Decret 22/04/1949
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA 1244

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús

Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 011A00002
Autoria de la fitxa	Tríade scp
Data de registre de la fitxa:	dv., 08/06/2001 - 02:00
Autoria de la darrera revisió:	Marta Lloret Blackburn-Antequem, S.L.
Data de la darrera revisió:	dj., 07/05/2020 - 09:00

Descripció

Torre de planta circular. Té al nivell inferior un diàmetre de 3 m i els seus murs fan un gruix de 1,4 m. Només es conserva fins al nivell del pis principal, on hi devia haver la porta. L'aparell és format per carreus de pedra irregulars petits disposats en fileres horitzontals. Al seu costat s'adossa una petita construcció amb coberta a doble vessant que té el seu interior condicionat com a capella (es podria considerar la presó de la torre). La torre està parcialment esberlada i en procés de ruïna.

Història

La primera menció al lloc de Viladellops és de l'any 976. L'alou de Viladellops fou donat el 992, en parts iguals, al monestir de Sant Cugat del Vallès i al monestir de Sant Pere de les Puelles pel jutge Teudiscle. Més tard fou una possessió de l'orde dels hospitalers. El prior de la comanda de Sant Valentí reclamà el 1297 al lloctinent del veguer de Vilafranca que defensés el lloc, que era de jurisdicció hospitalera, contra Bernat Soler i l'abadessa de les Puelles. Aquest plet fou molt llarg i no fou reconegut fins el 1451, quan la reina Maria dictà sentència. En un acta que aixecà un advocat l'any 1809 en nom dels hospitalers d'aquesta possessió es diu que la torre estava en ruïnes.

Bibliografia

AA.VV.(1992). Catalunya romànica. Barcelona: Fundació Enciclopèdia Catalana. Vol.XIX. El Penedès. L'Anoia ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

